

lende og Fabrikanter ikke kunne have deres Bøger afluttede før 1ste Februar. Rignings-commissionen vil formeentlig gjerne kunne begynde sine Arbejder allerede den 1ste Februar, naar den, inden disse sluttet, tager Hensyn til de efterhaanden indkommende Selvangivelses-

ad § 14.

Udvalget kan Intet have at erindre imod Lovforslagets § 2, hvis dets § 1 antages.

ad § 16.

Udvalget er enigt om at tilraade, at sidste Punktum i denne Paragraph udgaaer. Naar den mindste Commune her i Riget af dens Bestyrelse kan bestattes med et saa høit Procentbeløb af Indtægterne eller med saa høit et Bidrag efter Formue og Vællighed, som Bestyrelsen finder at være fornøden (see Lov af 11te Febr. 1863 § 17); maa den samme Ret kunne indbrømmes Kjøbenhavns Communalbestyrelse. Skulde det nogensinde vise sig, at der behøvedes mere end 3 pCt., der ikke er saa høi en Procent, som paalignes i mange Kjøbstæder, vilde det let kunne berede Vanskeligheder at indhente Lovgivningsmagtens Samtykke til den højere Opkrævning, eller at gjøre Raan til Dækning af Udgifterne; en Overstridelse af de 3 pCt. vil allersnarest indtræde under saa extraordinære Forhold, at Venhittelsen af begge de antydede Udveje kunde falde vanskelig. Det maa ogsaa bemærkes, at hvis man forandrer Scalaen og forhøier Maximum, vil deraf flyde en Procentforhøielse, og saavel derved som ved den Afgang i Skatteindtægten, som Krigsskatten medfører, vil det kunne tænkes, at endog saa under sædvanlige Forhold vil det ikke være umuligt, at de 3 pCt. kunne overstrides.

ad § 17.

Til denne Paragraph slutter sig Lovudkastets § 3.

Jeg, Udler, deler ganske den i Lovudkastets Motiver omtalte Anskuelse, der af Magistratens Fleertal er udtalt om den trykte Forsegnelse over Skattehæderne; jeg har dog ikke villet stille et Endringsforslag om, at den heelt skulde ophøre at udfomme, men maa anbefale

Lovforslagets Bestemmelse, der er overensstemmende med hvad af Borgerrepræsentanterne ved Sagens første Behandling er blevet anbefalet, men denne første Vedtagelse havde en Tilføielse til at sikkre mod, at de, der have med Skatteopkrævningen at gjøre, og som af Skattebillerterne kunne slutte sig til Selvangivelsens Indhold, udbrede Kundskaben derom; i denne Retning foreslaaer jeg et Tillæg til Paragraphen.

Udvalgets øvrige Medlemmer formene, at den Control, som den trykte Liste medfører, ikke bør opgives med Hensyn til Selvangiverne, hvis Angivelses Rigtighed dog ikke altid kan være Commissionen saa bekendt, at det ikke skulde kunne hændes, at Urigtigheder fik Lov at passere.

Samtliges Udvalgets Medlemmer finde derhos, at Fortegnelsen, for at opnaae sit Dødsmed, bør, saavidt gjørligt, uden allfor stort Besvær, være ordnet efter Bogstavsfølgen. Vi see heller ikke nogen Grund til, at den skal sælges til saa lav en Pris, eller trykkes i saa stort Oplag, at der er Tab ved Udgivelsen.

ad § 18.

Det forekommer Udvalget urigtigt, at Bemærkninger fra Andre end Skattehæder selv, ingen praktisk Betydning kunne faae for næste Aar, da saadant mulig vil være for silde. Vi foreslaae derfor en Forandring heri.

ad §§ 18 og 20.

Som en væsentlig Opmuntring til Selvangivelse og Lettelse i Forretningsgangen vilde vi foreslaae, at den, der ikke har brugt Selvangivelse, kun kan faae Forandring i Rignings-commissionens Ansættelse, naar han oplyser, at Feilen i denne overstiger 20 pCt.

ad § 20.

Jeg, Udler, anseer det for urigtigt, at Overligningscommissionen skal kunne forlange Et paa de afgivne Erklæringer, og foreslaaer en hertil sigtende Forandring.

ad § 21.

Udvalget formener, at det vil være et virksomt Middel mod urigtige Selvangivelses, at Navnene paa de straffede Personer offentliggjøres.